

آشنایی با سازمان جهانی بهداشت دام

فهرست

مقدمه

تاریخچه سازمان جهانی بهداشت دام

اهمیت شرکت در جلسات سازمان جهانی بهداشت دام و سایر سازمان‌های بین‌المللی

مدیریت و ساختار

تعیین نماینده هر کشور و وظایف نماینده

مدیرکل سازمان

کمیسیون‌های منطقه‌ای

کمیسیون‌های تخصصی

افراد رابط

گروه‌های کاری و گروه‌های موقت

آزمایشگاه‌های مرجع و مراکز همکار

منابع تامین بودجه سازمان

گزارش مراسم افتتاحیه مجمع عمومی

گزارش مجمع عمومی سال ۲۰۱۴

قطعه‌نامه‌های مجمع عمومی

ارزیابی تشکیلات دامپزشکی کشورها

تاریخ برگزاری هشتاد و سومین مجمع عمومی و موضوعات فنی مورد بحث در آن

خلاصه و جمع‌بندی

متن سخنرانی وزیر محترم جهاد کشاورزی در مراسم افتتاحیه

ضمیمه ۱

ضمیمه ۲

ضمیمه ۳

ضمیمه ۴

سازمان جهانی بهداشت دام مهمترین سازمان بین‌المللی در زمینه پیشگیری و کنترل بیماری‌های دامی و بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوان و ارائه استانداردها و مقررات مربوط به پیشگیری از گسترش این بیماری‌ها است. همچنین آن سازمان نماینده اجرایی سازمان جهانی تجارت در رابطه با ارائه استانداردهای بین‌المللی در مورد تجارت دام و فراورده‌های دامی می‌باشد.

هم اکنون (سال ۲۰۱۷) یکصد و هشتاد کشور در جهان عضو آن سازمان است که کشور جمهوری اسلامی ایران نیز یکی از آنها می‌باشد. از اقدامات مهمی که آن سازمان با همکاری سازمان فائو در سال‌های اخیر انجام داده است طراحی و اجرای برنامه ریشه‌کنی بیماری طاعون گاوی در جهان می‌باشد که در سال ۲۰۱۱ میلادی به ثمر نشست و این بیماری بسیار مهلک در جهان ریشه‌کن شد. برنامه ریزی جهت ریشه‌کنی بیماری طاعون نشخوارکنندگان کوچک و بیماری تب‌برفکی در جهان تا سال ۲۰۳۰ میلادی از دیگر برنامه‌های مشترک آن سازمان و سازمان فائو می‌باشد.

با توجه به اهمیت آن سازمان در جهان و عضویت سازمان دامپزشکی ایران در آن، آشنایی با آن سازمان می‌تواند کشورمان را در بهره‌برداری بیشتر از امکانات آن سازمان کمک نماید. بنابراین در زیر تاریخچه و ساختار و نحوه عمل آن سازمان به اختصار توضیح داده می‌شود.

لازم به ذکر است که این گزارش تنها برای آشنایی با آن سازمان است و برای آشنایی عملی با نحوه کار آن سازمان، گزارش مجمع عمومی آن سازمان در سال ۲۰۱۴ میلادی را نیز شامل می‌شود. همچنین سمت‌های ذکر شده در آن، نشانگر جایگاه افراد در سال ۲۰۱۴ میلادی و در زمان تشکیل مجمع عمومی آن سازمان در خرداد ماه همان سال می‌باشد.

دکتر مهدی خلیج

دکتر ناصر رسولی بیرامی

تاریخچه سازمان جهانی بهداشت دام

در سال ۱۹۲۰م. به علت حمل و نقل گورخر از هندوستان به برزیل و توقف کشتی آن در بندر آنتورپ^۱ بلژیک، بیماری طاعون گاوی که مدت‌ها در اروپا دیده نشده بود در آن کشور شیوع یافت. بنابراین مسئولین ۲۸ کشور و ولایت در سال ۱۹۲۴ م. توافق نمودند که برای جلوگیری از انتقال بیماری‌های دامی از یک نقطه از جهان به نقطه دیگر، دفتر بین‌المللی بیماری‌های همه‌گیر دامی^۲ در پاریس تشکیل شود.

به دنبال این توافق و تا ابتدای سال ۱۹۲۷ بیست و چهار کشور از کشورهای مذکور، تاسیس آن دفتر را در کشور خود به صورت قانونی به تصویب رساندند و در همان سال اولین جلسه عمومی کمیته بین‌المللی آن دفتر تشکیل شد. در این جلسه ۲۶ نماینده از کشورها و ولایات شرکت کرده بودند و در آن اولین رئیس و مدیر دفتر انتخاب شد و مقرر گردید تا آن دفتر به صورت منظم یک بولتن درباره بیماری‌های دامی منتشر کند.

در سال ۱۹۲۸ در کنفرانسی که در ژنو تشکیل شد دفتر بین‌المللی بیماری‌های همه‌گیر دامی، اصول مربوط به پلیس بین‌المللی بهداشت^۳ دام را مشخص نمود. در این اصول آمده بود که در زمینه تضمین سلامتی دام‌ها و حمل و نقل بی‌خطر آنها در سطح جهان، تنها به کشورهایی می‌توان اطمینان کرد که تشکیلات دامپزشکی مناسب داشته باشند.

تشکیل یک کمیسیون دائمی برای مدیریت دفتر در مجمع عمومی سال ۱۹۲۹ تصویب شد.

با تشکیل سازمان خواروبار و کشاورزی سازمان ملل متحد(فائو) در سال ۱۹۴۶ و سازمان جهانی بهداشت در سال ۱۹۴۸ که قسمتی از فعالیت آنها با فعالیت سازمان جهانی بهداشت دام همخوانی داشت نیاز به وجود سازمان جهانی بهداشت دام زیر سوال رفت. با اینهمه در سال ۱۹۵۱ جایگاه آن دوباره تثبیت شد و در سال ۱۹۵۲ توافق رسمی همکاری بین سازمان فائو و دفتر بین‌المللی بیماری‌های همه‌گیر دامی امضا گردید. توافق مشابهی با سازمان جهانی بهداشت در سال ۱۹۶۰ امضا شد.

در سال ۱۹۵۷ و بعد از تشکیل جامعه اروپا^۴ همکاری دفتر بین‌المللی بیماری‌های همه‌گیر دامی برای تدوین مقررات و قوانین مربوط به بهداشت دام با آن جامعه آغاز شد و در سال ۱۹۹۳ سازمان جهانی تجارت^۵ با دفتر بین‌المللی بیماری‌های همه‌گیر دامی موافقت نامه امضا نموده و آن دفتر را نماینده خود در مورد تعیین اصول و معیارها برای تجارت بین‌المللی دام و فراورده های دامی معرفی کرد.

1 - Antwerp

2 - Office International des Epizooties – OIE

3 - international sanitary police

4 - European Community

5 - world Trade Organization

در سال ۲۰۰۳ دفتر بین‌المللی بیماری‌های همه‌گیر دامی به سازمان جهانی بهداشت دام^۶ تغییر نام داد اما مقرر شد نام مخفف آن یعنی ا.آ.ای.^۷ حفظ شود.

هم اکنون ۱۸۰ کشور در جهان عضو سازمان جهانی بهداشت دام می‌باشند و اغلب سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای با آن همکاری می‌نمایند. فهرست تعدادی از سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای که با سازمان همکاری می‌نمایند در ضمیمه ۱ آمده است. نمایندگان این سازمان‌ها معمولاً در مجمع عمومی نیز شرکت می‌کنند و در صورت نیاز می‌توان در زمان تشکیل اجلاس با آنها ملاقات نمود.

6 - World Organisation for Animal Health

7 - OIE

اهمیت شرکت در جلسات سازمان جهانی بهداشت دام و سایر سازمان‌های بین‌المللی

شرکت در جلسات سازمان جهانی بهداشت دام از سه جنبه اهمیت اساسی دارد:

۱ - تبادل اطلاعات و تجارب بین مسئولین دامپزشکی کشورها و متخصصین مربوطه؛

۲ - هماهنگی بین‌المللی و بین کشوری برای کنترل و پیشگیری بیماری‌ها؛

۳ - استفاده از امکانات و تسهیلاتی که در دسترس سازمان‌های مذکور می‌باشد.

الف - تبادل اطلاعات و تجارب بین مسئولین دامپزشکی کشورها و متخصصین مربوطه: با پیشرفت علوم روش‌های پیشگیری و کنترل بیماری‌ها و تشخیص آنها نیز متحول می‌شود. آشنایی با این روش‌ها و استفاده از آنها باعث تشخیص آسان و دقیق‌تر بیماری‌ها و پیشگیری و کنترل مناسب‌تر و بهتر بیماری‌ها می‌گردد. جلسات سازمان جهانی بهداشت دام و سایر سازمان‌های بین‌المللی فرصتی مناسب برای آشنایی با این روش‌ها و به کارگیری آنها و فرصتی برای تبادل اطلاعات و تجارب بین مسئولین دامپزشکی کشورها در این زمینه است.

ب - هماهنگی بین‌المللی و بین کشوری برای کنترل و پیشگیری بیماری‌ها؛ امروزه با پیشرفت و توسعه وسایل حمل و نقل، انسان‌ها با سرعت هواپیما و به تعداد و ظرفیت خودروها و قطارها در حال جابجایی هستند و با این جابجایی می‌توانند آلودگی دام‌های خود را نیز با خود جابجا کنند و یا دام‌های خود را با همان کمیت و کیفیت حمل و انتقال دهند. بنابراین کنترل یک بیماری در یک یا چند کشور بدون توجه به آلودگی سایر کشورها نمی‌تواند وضعیت پاکی و عدم آلودگی آنها را تضمین کند. بروز بیماری‌های متعدد در کشورمان مانند آلودگی با سویه‌های برون مرزی ویروس تب‌برفکی و بیماری تب‌خونریزی دهنده کریمه و کنگو و بیماری لامپی اسکین در گاوها که در ماه‌های اخیر اتفاق افتاد شاهدی بر این ادعاست. بنابراین برای کنترل بیماری‌ها باید هماهنگی‌های بین کشوری و هماهنگی‌های منطقه‌ای و یا حتی جهانی صورت گیرد. لذا جلسات سازمان جهانی بهداشت دام بهترین فرصت برای این هماهنگی‌ها می‌باشد. در همین جلسات بود که ریشه‌کنی بیماری مهلک طاعون گاوی در جهان مورد توجه قرار گرفت و با موفقیت به انجام رسید.

ج - استفاده از امکانات و تسهیلاتی که در دسترس سازمان‌های بین‌المللی می‌باشد: امروزه بیشتر مراکز مطالعاتی و تحقیقاتی جهان در زمینه بهداشت دام، آسایش دام و بهداشت فرآورده‌های دامی، با سازمان جهانی بهداشت دام همکاری می‌کنند و در فهرست مراکز همکار آن سازمان قرار دارند. این مراکز موظف هستند که در صورت نیاز برای کشورهای عضو دوره‌های آموزشی ترتیب داده و یا به آنها مشاوره دهند. حدود ۲۵۰ آزمایشگاه مرجع در جهان نیز همین شرایط را دارند. بنابراین ایران می‌تواند با برنامه‌ریزی، از این تسهیلات و امکانات در برنامه‌های خود استفاده نماید.

مدیریت و ساختار سازمان جهانی بهداشت دام

مجمع عمومی^۸ سازمان جهانی بهداشت دام، بالاترین ارگان تصمیم‌گیری در آن سازمان است و شورای مرکزی^۹، مدیرکل^{۱۰}، کمیسیون‌های منطقه‌ای^{۱۱} و کمیسیون‌های تخصصی^{۱۲} مجری دستورات و تصمیمات آن مجمع محسوب می‌شوند. هر کشور عضو در مجمع عمومی یک نماینده دارد و برای تصمیم‌گیری در این مجمع، هر کشور فقط دارای یک رای است. مجمع عمومی برای تصمیم‌گیری، حداقل سالانه یک جلسه برگزار و تصمیمات آن به صورت قطعنامه ارائه می‌گردد. مجمع عمومی همچنین اعضای شورای مرکزی و کمیسیون‌های تخصصی را نیز انتخاب می‌کند و استانداردهای سازمان جهانی بهداشت دام را که در قوانین و مقررات آن سازمان^{۱۳} و کتابچه آزمایشات تشخیصی و واکسن‌ها^{۱۴} منتشر می‌شود را به تصویب می‌رساند. تایید رسمی وضعیت بیماری‌ها در کشورهای عضو نیز از وظایف مجمع است و همچنین مجمع فهرست مراکز همکاری کننده با سازمان و آزمایشگاه‌های مرجع را به تصویب می‌رساند. انتخاب مدیرکل سازمان برای دوره‌های ۵ ساله از دیگر وظایف مجمع می‌باشد.

اعضای شورای مرکزی هر سه سال یکبار انتخاب می‌شوند و شورای فعلی که در سال ۲۰۱۲ انتخاب شده است تا سال ۲۰۱۵ در سرکار خواهد بود. این شورا نمایندگی مجمع عمومی را در بین جلسات مجمع برعهده دارد و وظیفه دارد که موضوعات مدیریتی و فنی را جهت ارائه به مجمع عمومی آماده نماید. به عبارت دیگر شورا برنامه کار فنی سازمان و میزان بودجه و نحوه استفاده از آن را تهیه و جهت تصمیم‌گیری به مجمع ارائه می‌نماید. شورا دارای یک رئیس و یک معاون و پنج عضو می‌باشد. اعضای فعلی شورا به قرار زیر است:

۱ - رئیس شورا که رئیس سازمان نیز محسوب می‌گردد: خانم کارن شوابنبور(آلمان)

۲ - معاون: فعلا به علت جابجایی نمایندگی، این پست خالی است. لازم به ذکر است که اگر نماینده کشوری تغییر پیدا کند تمام پست‌های نماینده قبلی در سازمان، از جمله عضویت در شورا و کمیسیون‌های منطقه‌ای به حالت تعلیق در می‌آید و باید دوباره مجمع در این رابطه رای‌گیری و از میان نمایندگان کشوری موجود برای جایگزینی فرد مذکور اتخاذ تصمیم نماید. البته با تصویب مجمع، عضویت نماینده قبلی در کمیسیون‌های تخصصی ممکن است تعلیق نشود.

⁸ - General Assembly

⁹ - Counsel

¹⁰ - Director General

¹¹ - Regional Commissions

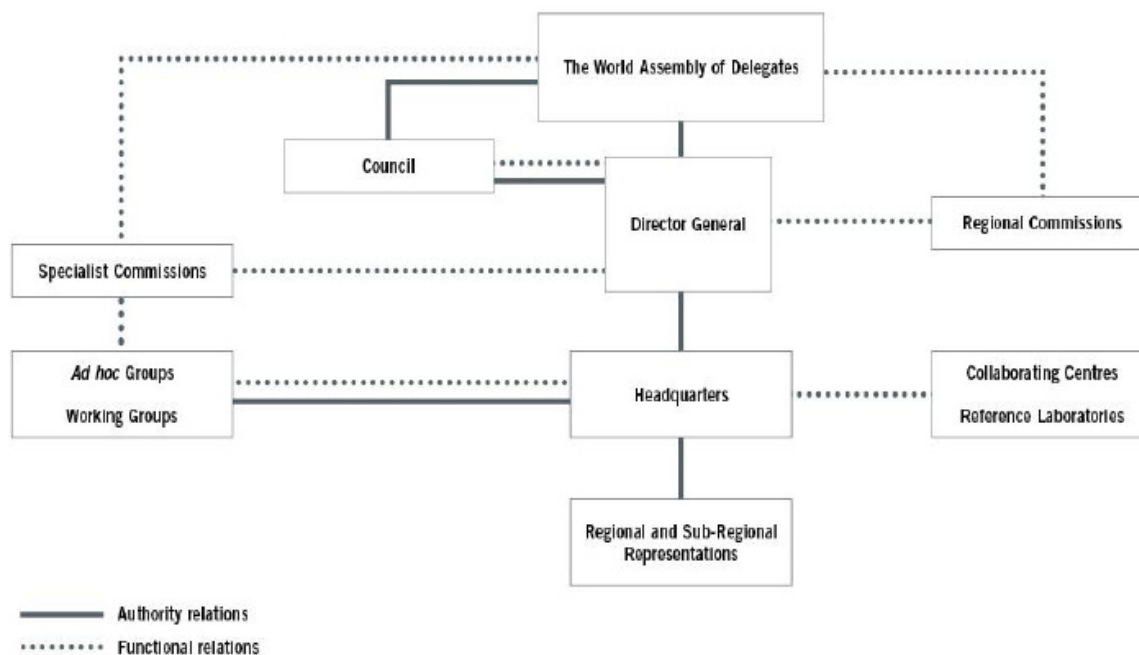
¹² - Special commissions

¹³ - Animal Health Codes

¹⁴ - The manual of diagnostic tests and vaccines

۳ - اعضا شامل: دکتر اوچنی کپاکیانوف (روسیه)، دکتر باتله میسال (آفریقای جنوبی)، دکتر توشیرو کاواشیما (ژاپن)، دکتر مارک شیب (استرالیا)، دکتر جان کلیفورد (آمریکا).

نمودار ۱ - ساختار تشکیلاتی سازمان جهانی بهداشت دام

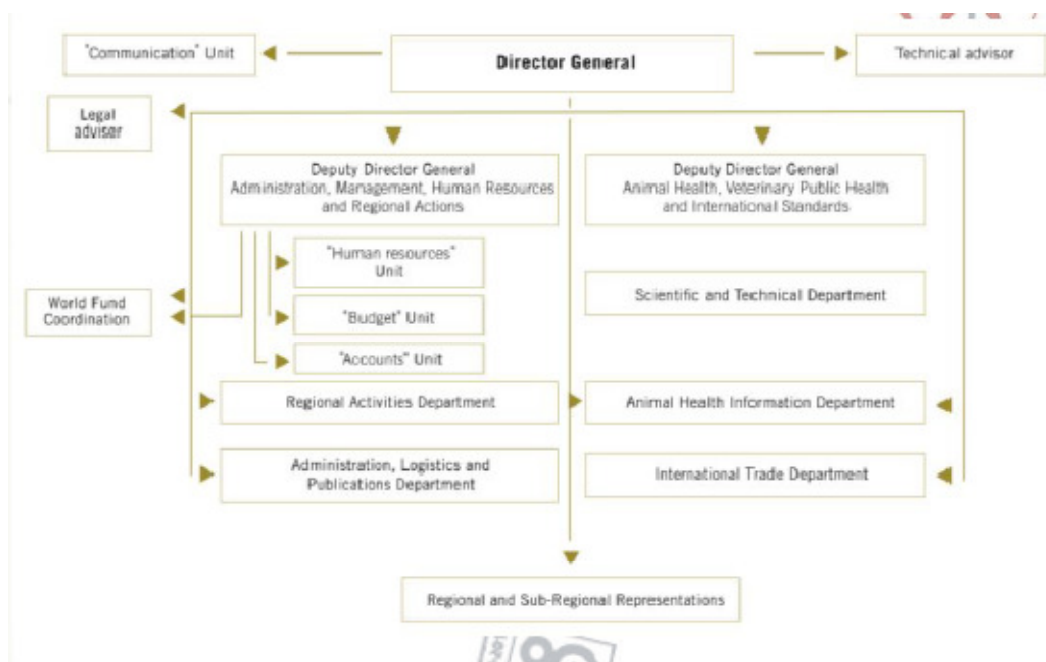
تعیین نماینده هر کشور و وظایف نماینده

نمایندگان کشورها در سازمان جهانی بهداشت دام توسط دولت کشور عضو که معمولاً وزیر کشاورزی آن کشور است به سازمان معرفی می‌گردد و معمولاً بالاترین مقام دامپزشکی آن کشور می‌باشد. این فرد عضو مجمع عمومی سازمان بوده و رابط کشور خود با سازمان محسوب می‌گردد. او مسئول است تا به نمایندگی از کشور خود در مجمع عمومی اظهار نظر نماید و به مصوبات و قطع نامه‌هایی که در آن مجمع ارائه می‌شود رای دهد. او می‌تواند در رابطه با استانداردهای بین‌المللی دامپزشکی با سازمان و کمیسیون‌های آن مذاکره نماید و در رابطه با وضعیت بیماری‌های دامی در کشورش به سازمان گزارش دهد. او از نظر سازمان دارای مقام رسمی ملی و بین‌المللی است.

مدیرکل سازمان

سازمان جهانی بهداشت دام یک سازمان متمرکز است و تمام نمایندگی‌ها و کمیسیون‌های آن توسط دفتر مرکزی آن در پاریس و توسط مدیرکل آن کنترل می‌گردد. مدیرکل وظیفه عملی‌سازی تصمیمات مجمع عمومی را برعهده دارد و دارای تشکیلات روابط عمومی و مشاوران فنی است و دو معاونت برای پیگیری امور فنی و امور اداری و مالی او را کمک می‌نمایند. در نمودار ۲ ساختار تشکیلاتی و عملیاتی مربوط به مدیرکل سازمان نشان داده شده است.

نمودار شماره ۲ - ساختار تشکیلاتی و عملیاتی مدیرکل سازمان جهانی بهداشت دام

مدیرکل سازمان توسط نمایندگان کشورهای عضو یعنی مجمع عمومی و با رای مخفی برای یک دوره پنج ساله انتخاب می‌گردد.

امروزه آقای دکتر برنارد والا^{۱۵} مدیرکل آن سازمان است که در سال ۲۰۱۰ برای سومین دوره متوالی برای مدیرکلی انتخاب شد. آقای دکتر والا قبلاً مسئول دامپزشکی فرانسه بود.

با انتخاب آقای دکتر والا به عنوان مدیرکل این سازمان، دفاتر آن سازمان گسترش یافته و برای مثال دفتر مرکزی آن که در سال ۲۰۰۰ میلادی دارای ۳۰ پرسنل بود اکنون دارای ۸۰ کارمند است که بخش انتشارات و ترجمه یکی از بخش‌های بسیار فعال آن است. زبان‌های اسپانیایی، فرانسه و انگلیسی از زبان‌های مورد تاکید سازمان در ارائه انتشارات است. با اینهمه اخیراً در جهت ترجمه مدارک سازمان به زبان عربی نیز اقداماتی انجام شده است.

¹⁵ - Bernard Vallat

سازمان هم اکنون دارای یک دفتر مرکزی در پاریس و ۱۳ اداره یا نمایندگی و تحت نمایندگی در جهان به قرار زیر است:

توکیو و بانکوک در آسیا؛
بوینس آیرس و پاناما در آمریکا؛
باماگو، تونس، نامیبیا و گابارون در آفریقا؛
سوفیا، بروکسل، مسکو و آستانه در اروپا؛
و بیروت در خاورمیانه

نمایندگی‌های سازمان جهانی بهداشت دام در جهان که مستقیماً زیر نظر مدیرکل سازمان انجام وظیفه می‌نمایند همکاری‌های نزدیک با کمیسیون‌های منطقه‌ای دارند.

کمیسیون‌های منطقه‌ای^{۱۶}:

سازمان دارای پنج کمیسیون منطقه‌ای برای طرح موضوعات خاص هر منطقه می‌باشد. هیئت مدیره این کمیسیون‌ها شامل چهار نماینده از کشورهای منطقه مربوطه است که توسط مجمع عمومی برای یک دوره سه ساله انتخاب می‌شود. این چهار نفر نمایندگی کشورهای منطقه را در فاصله بین گردهمایی‌های کمیسیون‌های منطقه‌ای بر عهده دارند. مناطق زیر دارای کمیسیون‌های منطقه‌ای هستند:

- آفریقا
- آمریکا
- آسیا، خاور دور و اقیانوسیه
- اروپا
- خاورمیانه

هر کمیسیون منطقه‌ای هر دو سال یکبار یک کنفرانس منطقه‌ای در یکی از کشورهای منطقه برگزار می‌کند. در این کنفرانس‌ها موضوعات فنی و همکاری‌های منطقه‌ای برای کنترل بیماری‌ها مورد بحث قرار می‌گیرد. در نوامبر سال ۲۰۱۱ م. کمیسیون منطقه‌ای آسیا، خاور دور و اقیانوسیه در تهران برگزار گردید. همچنین هر یک از کمیسیون‌ها همه ساله قبل از تشکیل مجمع عمومی یک جلسه تشکیل می‌دهد. کمیسیون‌ها را می‌توان به صورت کامل یک تشکیلات منطقه‌ای در نظر گرفت.

¹⁶ - Regional Commissions

یک کشور می‌تواند در یک یا چند کمیسیون منطقه‌ای عضو باشد. مثلاً ایران در دو کمیسیون منطقه خاورمیانه و کمیسیون منطقه آسیا، خاور دور و اقیانوسیه عضو است و آمریکا غیر از قاره مربوط به خود عضو کمیسیون منطقه‌ای آسیا، خاور دور و اقیانوسیه است.

امروزه اعضای هیئت مدیره کمیسیون منطقه‌ای خاورمیانه شامل: دکتر قاسم القحطانی (قطر - رئیس کمیسیون) ف دکتر عبدالقاری فاضل (عربستان سعودی - معاون)، دکتر عثمان محمود احمد سلیم (مصر - معاون) و دکتر فاضل عباس (عراق - دبیر کمیسیون) می‌باشد که در سال ۲۰۱۲ انتخاب و تا سال ۲۰۱۵ انجام وظیفه خواهند کرد.

اعضای هیئت مدیره کمیسیون منطقه‌ای آسیا، خاور دور و اقیانوسیه شامل: دکتر زانگ زونکی (چین - رئیس کمیسیون)، دکتر داوینو کاتباگان (معاون - فیلیپین)، دکتر سن سوان (کامبوج - معاون)، دکتر متو استون (نیوزیلند - دبیرکل) می‌باشد.

کمیسیون‌های تخصصی^{۱۷}:

اعضای کمیسیون‌های تخصصی توسط مجمع عمومی و برای مدت ۳ سال انتخاب می‌شوند و وظیفه آنها استفاده از اطلاعات علمی برای:

- بررسی و مطالعه موضوعات اپیدمیولوژیک به خصوص در رابطه با روش‌های کنترل و پیشگیری از بیماری‌های دامی،
 - تهیه و یا به روز رسانی استانداردها و راهنماهای بین‌المللی برای پیشنهاد به مجمع عمومی جهت تصویب،
 - بررسی موضوعاتی که اعضا مطرح می‌نمایند به جز در موارد مربوط به اختلافات تجاری بین اعضا که در این زمینه سازمان روش میانجیگری خاصی دارد که اگر اعضا درخواست کنند به کار می‌گیرد.
- در واقع کمیسیون‌های تخصصی می‌باشند که پیش‌نویس قطعنامه‌ها را برای تصویب به مجمع عمومی ارائه می‌نمایند.

سازمان دارای چهار کمیسیون تخصصی به قرار زیر است:

- ۱ - کمیسیون قوانین و مقررات و یا کمیسیون استانداردهای مربوط به بهداشت حیوانات خاک‌زی^{۱۸}: این کمیسیون مسئول است تا همه ساله قوانین و مقررات بهداشت حیوانات خاک‌زی را به روز رسانی کند و استانداردهای جدید را برای تصویب به مجمع عمومی ارائه نماید. همچنین موظف است که در رابطه با تطبیق مقررات و قوانین با اطلاعات علمی موجود اطمینان حاصل نماید.

۲ - کمیسیون علمی بیماری‌های دامی^{۱۹} که سازمان را در رابطه با تعیین مناسب‌ترین استراتژی‌ها و اقدامات برای موارد زیر یاری می‌نماید:

- مراقبت از بیماری‌ها
- پیشگیری و کنترل بیماری‌ها
- بررسی درخواست کشورهای که می‌خواهند کشورشان در فهرست رسمی کشورهای پاک برای بعضی از بیماری‌ها قرار گیرد و یا منطقه‌ای از آن کشور در آن فهرست باشد.

۳ - کمیسیون استانداردهای بهداشتی حیوانات آبزی و یا کمیسیون حیوانات آبزی^{۲۰}: وظیفه این کمیسیون جمع‌آوری و تهیه اطلاعات مربوط به بیماری‌های ماهی، نرم‌تنان، سخت‌پوستان و دوزیستان و ارائه راه حل مناسب برای پیشگیری و کنترل این بیماری‌ها است. این کمیسیون همچنین مسئول به روز رسانی قوانین و مقررات بهداشتی حیوانات آبزی و کتابچه تست‌های تشخیصی بیماری‌های حیوانات آب-زی و همچنین پیشنهاد استانداردهای جدید برای تصویب توسط مجمع عمومی می‌باشد.

۴ - کمیسیون استانداردهای مواد بیولوژیک یا کمیسیون آزمایشگاه‌ها^{۲۱} که برای موارد زیر روش‌ها را تایید و یا ایجاد می‌نماید:

- مواد تشخیصی برای بیماری‌های دام‌ها، پرندگان و زنبور،
- توصیف روش‌های ارزیابی کیفیت فراورده‌های بیولوژیک مانند واکسن‌ها که برای کنترل بیماری‌ها استفاده می‌شوند.

- نظارت بر تهیه و تصویب کتابچه آزمایشات تشخیصی و واکسن‌ها برای حیوانات خاکی،

- دادن مشاوره به مدیرکل در رابطه با نظارت به شبکه جهانی آزمایشگاه‌های مرجع سازمان و مراکز همکار آن که حدود ۲۷۰ آزمایشگاه و مرکز را شامل می‌شود.

افراد رابط^{۲۲}: نماینده یک کشور، رابط آن کشور با سازمان محسوب می‌گردد. با اینهمه برای افزایش ارتباط فنی بین سازمان و کشورهای عضو در رابطه با هریک از موضوعات زیر، هر یک از کشورهای عضو یک رابط معرفی می‌کنند که تحت نظر رابط اصلی یعنی نماینده کشور انجام وظیفه می‌نماید. این موضوعات شامل:

- بیماری‌های حیوانات آبزی
- بیماری‌های حیوانات حیات وحش
- گزارش بیماری‌های دامی

19 - Scientific Commission for Animal Diseases "Scientific Commission"

20 - Aquatic Animal Health Standards Commission "Aquatic Animals Commission"

21 - Biological Standards Commission "Laboratories Commission"

22 - Focal Points

- فراورده‌های دامپزشکی
- ارتباطات
- آسایش حیوانات
- سلامتی فراورده‌های غذایی دامی
- آزمایشگاه‌های دامپزشکی

لازم به ذکر است که سازمان برای ارتباط و تماس با کشورها فقط از طریق نمایندگی عمل می‌کند و با دیگر افراد یا رابطه‌ها به صورت مستقیم تماس نمی‌گیرد.

گروه‌های کاری^{۲۳} و گروه‌های موقت^{۲۴}:

از دیگر ساختارهای سازمان، گروه‌های کاری است که مسئولیت بررسی منظم پیشرفت‌ها در زمینه آسایش حیوانات، سلامتی مواد غذایی دامی و حیات وحش را برعهده دارند و با تشکیل جلسات علمی، مدیرکل و کمیسیون‌های علمی را در جریان این پیشرفت‌ها قرار می‌دهند. اعضای گروه‌های کاری با پیشنهاد و تصویب مجمع عمومی به مدت ۳ سال انتخاب می‌شوند.

ممکن است برای دادن مشاوره به کمیسیون‌های تخصصی و گروه‌های کاری، نیاز به تشکیل گروه‌های موقت وجود داشته باشد که این گروه‌ها برحسب نیاز توسط مدیرکل تشکیل می‌گردند. معمولاً اعضای این گروه‌ها از آزمایشگاه‌های مرجع می‌باشند.

آزمایشگاه‌های مرجع^{۲۵} و مراکز همکار^{۲۶}:

آزمایشگاه‌های مرجع که مراکز تخصصی در رابطه با یک بیماری یا موضوع خاص محسوب می‌شوند وظایف زیر را برعهده دارند:

- ایجاد، انجام و ارزیابی آزمایشات تشخیصی؛
- نگهداری و توزیع مواد آزمایشگاهی^{۲۷} مرجع،
- سازمان‌دهی آزمایشات فنی^{۲۸} برای آزمایشگاه‌های کشورهای عضو؛
- هماهنگ نمودن مطالعات علمی و فنی؛
- آموزش علمی و فنی کشورهای عضو.

آزمایشگاه مرجع باید یک متخصص شناخته شده و فعال داشته باشد که کمک فنی و علمی به آن ارائه کند. او باید در زمینه مراقبت و کنترل بیماری نیز مشاوره دهد. آزمایشگاه مرجع همچنین ممکن است دوره-

²³ - Working groups

²⁴ - Ad hoc Groups

²⁵ - Reference laboratories

²⁶ - Collaborating Centers

²⁷ - Reagents

²⁸ - Proficiency tests

های آموزشی علمی و فنی به سایر اعضای سازمان ارائه نماید و یا در مطالعات علمی و فنی، سایر آزمایشگاه‌ها یا سازمان‌ها را کمک کند که این شامل خواهر خواندگی نیز می‌شود. لازم به ذکر است که آزمایشگاه تشخیص بیماری آبله و اکتیمای گوسفندی و بزی موسسه تحقیقات سرم و واکسن سازی رازی از آزمایشگاه‌های مرجع آن سازمان محسوب می‌شود. در ضمیمه ۳ و ۴ آزمایشگاه‌هایی که در سال ۲۰۱۴ به فهرست آزمایشگاه‌های مرجع سازمان اضافه شده‌اند آمده است.

مراکز همکار مرکزی هستند که شایستگی برای پاسخ دادن برای پرسش‌های عمومی در رابطه با بهداشت دام را دارند و آماده هستند تا تخصص خود را به صورت بین‌المللی در اختیار اعضای سازمان قرار دهند.

برای قرار گرفتن در فهرست آزمایشگاه‌های مرجع و مراکز همکار، بعد از آنکه درخواست آن توسط اعضا به سازمان ارائه شد باید توسط کمیون فنی مربوطه شایستگی آن به اثبات برسد و بعد از تصویب آن توسط مجمع عمومی در فهرست قرار گیرد.

در پایان سال ۲۰۱۳ م. سازمان دارای ۲۴۱ آزمایشگاه مرجع بود که در رابطه با ۱۱۶ بیماری فعالیت می‌کردند و با تصویب مجمع عمومی ۹ آزمایشگاه به این فهرست اضافه گردید و به ۲۵۰ دستگاه رسید. در پایان همان سال سازمان دارای ۴۳ مرکز همکار در جهان بود و با تصویب ۸ مرکز همکار جدید در مجمع عمومی سال ۲۰۱۴ تعداد مراکز همکار به ۵۱ دستگاه افزایش یافت.

منابع تامین بودجه سازمان

منابع تامین بودجه سازمان را می‌توان به ۳ دسته تقسیم کرد:

الف - حق عضویت کشورها: حق عضویت یک کشور می‌تواند از کمتر از ۲۰ هزار دلار تا بیش از ۱۵۰ هزار دلار تغییر یابد. حداقل حق عضویت توسط مجمع عمومی به تصویب می‌رسد و معمولاً همه ساله تغییر می‌کند. سازمان حق عضویت‌ها را در شش گروه طبقه‌بندی کرده است. یک کشور با پرداخت حدود ۱۵۰ هزار دلار در ردیف اول قرار می‌گیرد. تعداد کشورهایی که در ردیف اول قرار می‌گیرند کم است و بیشتر شامل کشورهای اروپایی، آمریکای شمالی، و کشور استرالیا و نیوزیلند و ژاپن است و ایران از نظر پرداخت حق عضویت در آخرین گروه یعنی گروه شش قرار دارد.

لازم به ذکر است کشورهایی که از نظر سازمان ملل در ردیف کشورهای کمتر توسعه یافته قرار می‌گیرند می‌توانند نصف حداقل حق عضویت را بپردازند.

ب - کمک‌های داوطلبانه: این کمک‌ها شامل اعانه‌هایی می‌گردد که برای حمایت از آسایش حیوانات و بهداشت حیوانات اهدا می‌شود. در سال ۲۰۱۳ ادارات و شرکت‌های آمریکایی مانند مرکز کنترل بیماری‌های

آمریکا، سازمان دارو و غذا و ادارات و شرکت‌های کانادایی و استرالیا و نیوزلندی از مهمترین پرداخت-کنندگان این اعانه‌ها بوده‌اند. در ضمیمه ۲ فهرست ادارات و شرکت‌هایی که در سال ۲۰۱۳ کمک‌های داوطلبانه به سازمان کرده‌اند آمده است.

تامین نیروی مورد نیاز بدون دریافت حقوق از دیگر کمک‌های کشورها برای سازمان می‌باشد که بعضی از کشورها انجام می‌دهند.

ج - منابع متفرقه: این قسمت شامل درآمد حاصل از فروش نشریات سازمان و وجه دریافتی برای بررسی و اعلام نظر در مورد پرونده‌های مربوط به اعلام وضعیت بیماری در کشورها می‌گردد. موارد متفرقه نیز در این بخش قرار می‌گیرد.

لازم به ذکر است که بودجه سازمان در سال ۲۰۱۳ حدود بیست میلیون دلار بود.

گزارش مراسم افتتاحیه مجمع عمومی

در سال ۲۰۱۴ در مراسم افتتاحیه سازمان جهانی بهداشت دام تعداد ۱۱ وزیر کشاورزی از کشورهای عضو از جمله کشور خودمان جمهوری اسلامی ایران و چندین مقام عالیرتبه کشوری از جمله هیا بنت الحسین شاهزاده خانم اردنی شرکت کرده بودند. مدیرکل سازمان جهانی بهداشت^{۲۹} و مدیرکل سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد^{۳۰} از دیگر شرکت کنندگان در این جلسه بودند. همچنین ۱۴۰ نماینده از ۱۷۸ کشور عضو در مراسم افتتاحیه و مجمع عمومی شرکت داشتند.

در مراسم افتتاحیه بعد از خوش آمد گویی و مقدمه‌ای که رئیس سازمان ارائه کرد مدیرکل سازمان جهانی بهداشت به سخنرانی پرداخت. ایشان بعد از تبریک نودمین سال تولد سازمان جهانی بهداشت دام، بر اهمیت این سازمان و دستاوردهای آن اشاره کرد. او همچنین با تاکید بر بیماری‌های همه‌گیر مانند آنفولانزای طیور، بیشتر همه‌گیری‌های سال‌های اخیر را مشترک بین انسان و حیوان معرفی نمود و بر اهمیت ادامه همکاری بین سازمان جهانی بهداشت و سازمان جهانی بهداشت دام برای کنترل این همه‌گیری‌ها و کنترل بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوان تاکید کرد.

دیگر سخنران مراسم افتتاحیه، مدیرکل سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد بود که ضمن تبریک سالگرد تاسیس سازمان، بر اهمیت کنترل بیماری‌های دامی در فقر زدایی تاکید نمود و بروز بیماری‌های دامی را علت کاهش و ضرر ۲۰ الی ۲۵ درصد در تولید محصولات دامی در جهان اعلام کرد.

سخنرانان بعدی مراسم افتتاحیه شامل وزرای کشورهای بولیوی، برزیل، اکوادور، معاونت پارلمانی وزیر کشاورزی و غذای آلمان، وزرای کشاورزی ایران، عمان، سنگال، اروگوئه و معاون وزرای کشاورزی کره جنوبی، لائوس، فیلیپین و رئیس فدرال خدمات دامپزشکی و مراقبت بهداشتی گیاهان و دام‌های روسیه بود. متن سخنرانی وزیر محترم جهاد کشاورزی جمهوری اسلامی ایران در پایان آمده است.

همچنین نماینده بانک جهانی در اولین جلسه عمومی، گزارشی از فعالیت‌های آن بانک ارائه نمود. او اهداف بانک جهانی را ریشه‌کنی فقر شدید و به اشتراک گذاشتن پیشرفت و توسعه در جهان برشمرد و اعلام کرد که ۷۵ درصد فقرا در جهان در مناطق روستایی زندگی می‌کنند. بنابراین کشاورزی در کاهش فقر، رشد اقتصادی و حفظ محیط زیست نقش اساسی دارد. او همچنین اعلام کرد که یک میلیارد فقیر که با کمتر از دو دلار در روز زندگی می‌کنند دامدار هستند و از این تعداد دو سوم آنها زن می‌باشند. بعلاوه ۲۰۰ میلیون خانوار روستایی در زندگی خود به دام وابسته‌اند. لذا کلید اصلی برای کاهش فقر در جهان توجه به دامداری است.

²⁹ - World Health Organization, WHO

³⁰ - Food and Agriculture Organization of the United Nations, FAO

در پایان مراسم افتتاحیه به دو نفر از دامپزشکان که تلاش خوبی در علم دامپزشکی و خدمت در سازمان جهانی بهداشت دام داشتند و به جامعه دامپزشکی آمریکا³¹ برای تلاش در جهت آسایش حیوانات، مدال و لوح یادبود داده شد.

گزارش مجمع عمومی سال ۲۰۱۴

در مجمع عمومی معمول این است که روسای کمیسیون‌های تخصصی گزارش سالانه خود را ارائه نمایند و سپس با توجه به این گزارشات، قطعنامه‌ها به بحث و رای‌گیری گذاشته شود. در هنگام تصویب قطعنامه‌ها در مجمع عمومی سال ۲۰۱۴ فقط در مورد پاک بودن کشورها از نظر بیماری طاعون نشخوارکنندگان کوچک بحث جدی مطرح گردید و نماینده استرالیا مدعی شد که قوانین و مقررات مربوط به این بیماری کامل نیست. با اینهمه بعد از توضیح رئیس سازمان و رئیس کمیسیون مربوطه مبنی بر اینکه این مقررات در سال قبل توسط مجمع عمومی تصویب شده است و کمیسیون تخصصی بر اساس همین قوانین و مقررات عمل نموده است این بحث نیز پایان یافت و قطعنامه مربوطه، به تصویب مجمع عمومی رسید. با اینهمه مقرر شد پیشنهادات استرالیا، برای بررسی توسط کمیسیون تخصصی و طرح در مجمع عمومی سال ۲۰۱۵ بعداً به سازمان ارسال گردد.

از بحث‌های دیگر در مجمع عمومی راهنمای کتابچه مقررات و قوانین سازمان و کتابچه آزمایشات تشخیصی و واکسن‌ها بود که در سال قبل مطرح شده بود. بسیاری از استفاده‌کنندگان از این کتابچه‌ها، این راهنمایی‌ها را گنگ و نامفهوم می‌دانستند لذا مقرر گردید مقداری از تغییرات که توسط کمیسیون تخصصی پیشنهاد شده است اعمال گردد و در این زمینه برای سال آینده بیشتر کار شود.

تایید درخواست عضویت کشور لیبیا و سودان جنوبی از دیگر موارد مطرح در مجمع عمومی بود و بدین صورت تعداد اعضای سازمان به ۱۸۰ عضو رسید.

قطعنامه‌های مجمع عمومی

در سال جاری مجمع عمومی ۲۲ قطعنامه را به تصویب رساند و با توجه به اینکه این قطعنامه‌ها حدود دو ماه پیش از برگزاری اجلاس مجمع عمومی برای اظهار نظر به کلیه کشورهای عضو ارسال شده بود همگی به اتفاق آرا و بدون داشتن مخالف به تصویب رسید و ما در اینجا بدون ارائه مقدمه و توضیح خلاصه موارد تصویبی را می‌آوریم:

قطعنامه شماره ۱۴

³¹ - American Veterinary Medical Association(AVMA)

افزودن بخش‌های جدید یا ویرایش شده در کتابچه آزمایشات تشخیصی برای حیوانات آب‌زی: مقرر شد که در چاپ هفتم کتابچه مربوط به حیوانات آب‌زی بخش‌هایی که کمیسیون تخصصی ارائه کرده بود اضافه گردد. اصلاح چند کلمه در این کتابچه نیز تایید شد.

قطعه‌نامه شماره ۱۵

اعلام وضعیت بیماری تب‌برفکی در کشورهای عضو

کشورهای زیر بدون انجام واکسیناسیون از نظر بیماری تب‌برفکی پاک اعلام می‌شوند: آلبانی، استرالیا، اتریش، بلاروس، بلژیک، بلیز، بوسنی و هرزگوین، بروئی، بلغارستان، کاناداف شیلی، کاستاریکا، کرواسی، کوبا، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، جمهوری دامنیکن، السالوادور، استونی، فنلاند، مقدونیه، فرانسه، آلمان، یونان، گواتمالا، گویان، هایتی، هوندوراس، لهستان، ایسلند، اندونزی، ایرلند، ایتالیا، ژاپن، لاتویا، لساتو، لیتوانی، لوکزامبورگ، ماداگاسکار، مالت، موریتانی، مکزیک، مونتنگرو، هلند، کالدونیای جدید، نیوزیلند، نیکاراگوئه، نروژ، پاناما، مجارستان، پرتغال، رومانی، سان‌مارینو، صربستان، سنگاپور، اسلواکی، اسلوانی، اسپانیا، سوئد، سوئیس، اوکراین، انگلستان، آمریکا، ارمنستان و وانواتو

کشورهای کره‌جنوبی و اروگوئه با واکسیناسیون عاری می‌باشند.

کشورهای آرژانتین، بولیوی، بوتسوانا، برزیل، کلمبیا، مالزی، مولداوی، نامیبیا، پرو و فیلیپین دارای مناطق عاری بدون استفاده از واکسن می‌باشند.

کشورهای آرژانتین، بولیوی، برزیل، کلمبیا، پاراگوئه، پرو و ترکیه دارای مناطق عاری با استفاده از واکسن می‌باشند.

اگر در این کشورها و مناطق، بیماری تب‌برفکی رخ دهد باید آن کشورها به سرعت به مدیرکل سازمان اطلاع دهند.

قطعه‌نامه شماره ۱۶

داشتن برنامه تایید شده و رسمی برای کنترل بیماری تب‌برفکی

کشورهای الجزایر، بولیوی، اکوادور، مراکش و تونس دارای برنامه تایید شده رسمی در زمینه کنترل بیماری تب‌برفکی می‌باشند.

قطعه‌نامه شماره ۱۷

اعلام وضعیت بیماری پلوروپنومونی واگیر گاوها

کشورهای آرژانتین، استرالیا، بوتسوانا، کانادا، چین، هندوستان، پرتقال، سنگاپور، سوئد و امریکا عاری از بیماری پلوروپنومونی واگیر گاوها می‌باشند.

قطعه‌نامه شماره ۱۸

اعلام وضعیت خطر بیماری جنون گاوی

خطر جنون گاوی در کشورهای زیر قابل اغماض است:

آرژانتین، استرالیا، اتریش، بلژیک، برزیل، بلغارستان، شیلی، کلمبیا، کرواسی، دانمارک، استونی، فنلاند، لهستان، ایسلند، هندوستان، اسرائیل، ایتالیا، ژاپن، کره جنوبی، لاتویا، لوکزامبورگ، مالت، هلند، نیوزیلند، نروژ، پاناما، پاراگوئه، پرو، پرتغال، رومانی، سنگاپور، اسلواکی، اسلوانی، سوئد، آمریکا و اروگوئه

در کشورهای زیر خطر بیماری جنون گاوی تحت کنترل است:

کانادا، تایوان، کاستاریکا، قبرس، جمهوری چک، فرانسه، آلمان، یونان، ایرلند، لیکتنستان، لیتوانی، مکزیک، نیکاراگوئه، لهستان، اسپانیا، سویس و انگلستان

کشور چین دارای منطقه‌ای با خطر قابل اغماض می‌باشد.

قطعه‌نامه شماره ۱۹

اعلام وضعیت بیماری طاعون اسبی

کشورهای زیر عاری از طاعون اسبی می‌باشند:

الجزایر، آندورا، آرژانتین، استرالیا، اتریش، آذربایجان، بلژیک، بولیوی، بوسنی و هرزگوین، برزیل، بلغارستان، کانادا، شیلی، چین، تایوان، کلمبیا، کرواسی، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، اکوادور، استونی، فنلاند، مقدونیه، فرانسه، آلمان، یونان، مجارستان، هندوستان، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، ژاپن، کره جنوبی، کویت، قیرقزستان، لاتویا، لیکتنستان، مالزی، مالت، مکزیک، میانمار، هلند، کالدونیای جدید، نیوزیلند، نروژ، عمان، پاراگوئه، پرو، لهستان، پرتغال، قطر، رومانی، سنگاپور، اسلواکی، اسلوانی، اسپانیا، سوئد، سوئیس، تایلند، تونس، ترکیه، امارات متحد عربی، انگلستان، آمریکا و اروگوئه

قطعه‌نامه شماره ۲۰

اعلام وضعیت بیماری طاعون نشخوارکنندگان کوچک در کشورهای عضو

کشورهای زیر عاری از بیماری طاعون نشخوارکنندگان کوچک است:

آرژانتین، استرالیا، اتریش، بلژیک، بولیوی، بوسنی و هرزگوین، برزیل، کانادا، شیلی، تایوان، کلمبیا، قبرس، دانمارک، اکوادور، استونی، فنلاند، فرانسه، آلمان، یونان، مجارستان، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، کره جنوبی، لیکتنستان، لیتوانی، لوکزامبورگ، مالت، موریتانی، میانمار، هلند، کالدونیای جدید، نیوزیلند، نروژ، پاراگوئه، پرو، لهستان، پرتغال، رومانی، سنگاپور، اسلواکی، اسلوانی، آفریقای جنوبی، اسپانیا، سوئیس، تایلند، انگلستان و آمریکا.

قطعهنامه شماره ۲۱

تکمیل قطعهنامه شماره ۳۰ مه سال ۲۰۱۳ در رابطه با روش اعلام وضعیت کشورها در مورد بیماری‌های خاص و خطر جنون گاوی

با درخواست یک کشور برای اعلام وضعیت بیماری در آن کشور، کمیسیون تخصصی آن را بررسی کرده و از کشور مورد نظر بازدید می‌کند و آن کشور لازم است برای باقی ماندن در فهرست همه ساله گزارشی را تهیه و ارسال نماید. در غیر اینصورت از فهرست خارج شده و برای قرار گرفتن در فهرست باید از ابتدا شروع کند. صحت یا عدم صحت گزارش برعهده کشور مربوطه می‌باشد.

قطعهنامه شماره ۲۲

تکمیل قطعهنامه شماره ۲۶ مه ۲۰۱۲ برای بار سوم

همراه با درخواست ثبت برنامه رسمی کنترل بیماری پلوروپنومونی واگیر گاوها، کشور مربوطه باید ۲۰۰۰ یورو پرداخت کند و اگر کشوری از فهرست خارج شد برای قرار گرفتن دوباره در فهرست ۱۰۰۰ یورو پرداخت خواهد کرد و اگر درخواست اولیه کشوری رد شد در درخواست دوم کشور فقط ۵۰۰ یورو می‌پردازد. کشورهایی که از نظر سازمان ملل کمتر توسعه یافته هستند نصف بهای مذکور را پرداخت خواهند کرد.

قطعهنامه شماره ۲۳

درباره کاهش مراکز نگهداری ویروس طاعون گاوی و دقت در این مورد

قطعهنامه شماره ۲۴

کنترل و ریشه‌کنی جهانی بیماری طاعون نشخوارکنندگان کوچک

با توجه به اهمیت زیاد بیماری طاعون نشخوارکنندگان کوچک درباره تهیه طرح کنترل جهانی آن اقدام شود و مطالعات اقتصادی و اجتماعی در این زمینه انجام گردد.

قطعهنامه شماره ۲۵

سلامت فراورده‌های دام

کارگروه مربوطه به فعالیت خود ادامه دهد و همکاری با متخصصین فائو و سازمان جهانی بهداشت در این کارگروه ادامه پیدا کند. همچنین اقدام مناسب برای تقویت همکاری بین کدکس و سازمان انجام شود.

قطعه‌نامه شماره ۲۶

آسایش دام

کارگروه مربوطه به فعالیت خود ادامه دهد و آموزش‌ها ادامه یابد.

قطعه‌نامه شماره ۲۷

افزودن متن جدید و یا ویرایش شده به کتابچه آزمایشات تشخیصی و واکسن حیوانات خاک‌زی؛

این افزایش و ویرایش در ۳۲ بخش اعمال خواهد شد.

قطعه‌نامه شماره ۲۸

اعلام مراکز همکار

هشت مرکز به مراکز همکار اضافه می‌شوند. این مراکز دو دستگاه در آمریکا و یک دستگاه در هر یک از کشورهای چین، فرانسه، ژاپن، نیوزیلند، انگلستان و برزیل قرار دارند.

قطعه‌نامه شماره ۲۹

ثبت کیت‌های تشخیصی که توسط سازمان ارزیابی و تایید شده‌اند.

دو کیت مورد تایید قرار می‌گیرند: کیت الیزای تشخیص آنتی‌بادی ویروس نیوکاسل ساخت بیوچک انگلستان برای تشخیص آنتی‌بادی از نوع ایمینوگلوبولین جی و کیت تشخیص جنون گاوی با استفاده از روش وسترن بلات ساخت کارخانه بیو راد که مناسب در زمان کالبدگشایی در گاو و گوسفند و بز است.

قطعه‌نامه شماره ۳۰

اصلاحیه در قوانین و مقررات مربوط به حیوانات آب‌زی

که شامل اصلاح چند کلمه است.

قطعه‌نامه شماره ۳۱

اصلاحیه در قوانین و مقررات مربوط به بهداشت حیوانات خاک‌زی

که شامل بعضی به روز رسانی در ضمایم و اصلاح بعضی کلمات است.

قطعهنامه شماره ۳۲

اصول و عواملی که در اولویت بندی بیماری‌های دامی باید مورد توجه قرار گیرند.

با توجه به اینکه اولویت بندی بیماری‌های دامی در کشورهای مختلف متفاوت است در این قطعهنامه پیشنهاداتی برای اولویت بندی ارائه شده است.

قطعهنامه شماره ۳۳

اقدامات برای جلوگیری از انتشار تب‌خوک افریقایی

قطعهنامه شماره ۴۰

اعلام آزمایشگاه‌های مرجع برای بیماری‌های حیوانات آبی

سه آزمایشگاه به این فهرست اضافه می‌شوند که در کشورهای شیلی، نروژ و تایوان قرار دارند.

قطعهنامه شماره ۴۱

اعلام آزمایشگاه‌های مرجع برای بیماری‌های حیوانات خاک‌زی

شش آزمایشگاه به این فهرست اضافه می‌شوند که سه دستگاه در ایتالیا و سه دستگاه در کشورهای بلژیک، چین و مکزیک قرار دارند.

ارزیابی تشکیلات دامپزشکی کشورها

همچنان که در تاریخچه سازمان آمد سازمان از همان ابتدا یعنی سال ۱۹۲۸ معتقد بود که در زمینه تضمین سلامتی دامها و حمل و نقل بی خطر آنها در سطح جهان و جلوگیری از انتشار بیماریها و کنترل آنها تنها می توان به کشورهایی اطمینان کرد که تشکیلات دامپزشکی مناسب داشته باشند. برای عملی سازی این موضوع، سازمان در دهه ۱۹۹۰ اصول و روشهایی را برای ارزیابی تشکیلات دامپزشکی کشورها ارائه نمود که اکنون این اصول و روشها تکمیل تر شده است.

تشکیلات دامپزشکی هر کشور طبق این اصول و روشها باید در چهار زمینه، تسهیلات و امکانات کافی و مناسب داشته باشد. این چهار زمینه به قرار زیر است:

- منابع انسانی کافی و مناسب و منابع مالی و امکانات اداری کافی و مناسب داشته باشند.
- نیروهای انسانی به صورت منظم آموزش دیده و از نظر فنی مستقل باشند و تشکیلات دامپزشکی قدرت قانونی لازم را داشته باشد.
- تشکیلات دامپزشکی با سایر سازمانها و افراد ذینفع تعامل داشته باشد.
- تشکیلات دامپزشکی باید برای صادرات دام و فراوردههای دامی کشور خود و تطبیق با اصول و مقررات بین المللی برای صادرات، برنامه داشته باشد.

روش ارزیابی اینگونه است که با درخواست کشور عضو، گروه کارشناسی به آن کشور عظیمت کرده و براساس روشها و معیارهای تعیین شده که به تصویب مجمع عمومی نیز رسیده است به ارزیابی تشکیلات آن کشور می پردازد و نقاط ضعف و قدرت تشکیلات را مشخص و گزارش کتبی خود را به کشور مربوطه ارائه می نماید.

با ارائه گزارش، کشور مربوطه می تواند نقطه ضعفهای خود را شناسایی و در جهت برطرف نمودن آنها اقدام نماید و یا از سازمان بخواهد که برای از بین بردن ضعفها ارائه طریق کند که در این صورت کارشناسان دیگری به آن کشور اعزام و ارائه طریق می نمایند.

در جلسه مجمع عمومی سال ۲۰۱۴ تاکید زیادی روی لزوم ارزیابی تشکیلات دامپزشکی کشورها صورت گرفت و اعلام گردید که سازمان جهانی بهداشت نیز در حال گفتگو با سازمان و در صدد الگو برداری از این روشها و اصول است تا بتواند تشکیلات بهداشت انسانی کشورها را ارزیابی کند. از طرف دیگر گروه ایزو که استانداردهای جهانی را ارائه می نماید در حال گفتگو با سازمان است تا با استفاده از اصول و مقررات سازمان، در این زمینه نیز استاندارد را ارائه کند.

بنابراین اهمیت ارزیابی تشکیلات دامپزشکی بسیار زیاد است و با توجه به اینکه متخصصین، تطبیق تشکیلات دامپزشکی یک کشور با این اصول را برای موفقیت تشکیلات دامپزشکی یک کشور ضروری می-دانند لذا در کشور ما نیز در این زمینه باید اقدام لازم صورت گیرد. لازم به ذکر است که در اواخر سال ۲۰۱۰ با درخواست سازمان دامپزشکی، تشکیلات دامپزشکی ایران نیز مورد ارزیابی قرار گرفت اما تاکنون قدم‌های بعدی در این رابطه برداشته نشده است که باید در این زمینه برنامه‌ریزی و اقدام گردد.

تاریخ برگزاری هشتاد و سومین مجمع عمومی و موضوعات فنی مورد بحث در آن

مجمع عمومی تصویب کرد که هشتاد و سومین جلسه مجمع عمومی از روز یکشنبه ۲۴ مه الی جمعه ۲۹ مه سال ۲۰۱۵ برگزار شود. محل برگزاری اجلاس نیز تا پنجشنبه ۲۸ مه در محل اجلاس سال ۲۰۱۴ یعنی میسین شیمی^{۳۲} خواهد بود.

موضوعات فنی مورد بحث در این اجلاس به قرار زیر خواهد بود:

۱ - استفاده از تکنولوژی اطلاعاتی در مدیریت بهداشتی حیوانات، گزارش بیماری‌ها، مراقبت از بیماری‌ها و پاسخ سریع به آنها.

لازم به ذکر است که این موضوع در مجمع عمومی سال قبل نیز به عنوان یکی از موضوعات مورد بحث انتخاب شده بود و در اجلاس سال ۲۰۱۴ موضوع استفاده از کیت‌هایی که قادر هستند در مزرعه حتی سکانس ویروس و باکتری را تعیین کنند و با ماهواره اطلاعات خود را مخابره نمایند مورد بحث قرار گرفت. این کیت‌ها که به گفته رئیس کمیسیون علمی مربوطه، اندازه کوچکی دارند و همین الان در دسترس هستند می‌توانند باکتری و ویروس و سکانس نوکلئوتیدهای آنها را تعیین و مخابره نمایند. پرسش اصلی این بود که آیا زمان آن رسیده است که در این زمینه برنامه‌ریزی شود و برای استفاده از این کیت‌ها به صورت عمومی توصیه شود؟ آیا زمان آن رسیده است که مرکز خاصی برای جمع‌آوری اطلاعات مخابره شده توسط این کیت‌ها طراحی شود؟

لازم به ذکر است که سازمان به زودی پرسشنامه‌ای را تهیه و برای دریافت نظر اعضا در رابطه با استفاده از تکنولوژی اطلاعاتی به کشورهای عضو ارسال خواهد نمود.

۲ - با توجه به اینکه در سال ۲۰۱۵ انتخابات برای تعیین شورای مرکزی، کمیسیون‌های تخصصی، کمیسیون‌های منطقه‌ای و مدیرکل انجام خواهد شد هر موضوع دیگری که در بحث فنی قرار می‌گیرد با ارسال پرسشنامه خواهد بود.

۳ - مطالعه اقتصادی بیماری‌ها و تاثیر مستقیم و غیرمستقیم همه‌گیری‌ها بر اقتصاد دامداری از دیگر موضوعات برای مطالعه انتخاب شد. نتایج این مطالعات در مجمع عمومی سال ۲۰۱۶ ارائه خواهد شد.

³² - Maison de la Chimie

خلاصه و جمع‌بندی

شرکت فعال در جلسات و برنامه‌های سازمان‌های بین‌المللی به خصوص سازمان جهانی بهداشت دام و همکاری نزدیک با آن می‌تواند باعث تقویت سازمان دامپزشکی در داخل کشور و همچنین به صورت بین‌المللی شود. با اینهمه برای استفاده بهینه از این سازمان‌ها باید:

۱ - مسئولین کشوری و مسئولین دامپزشکی و کارشناسان سازمان دامپزشکی آشنایی کافی با سازمان جهانی بهداشت دام و چگونگی عملکرد آن پیدا کنند که قسمتی از گزارش حاضر برای این منظور تهیه شده است.

۲ - سازمان دامپزشکی روابط خود را با این سازمان تحکیم کند و در جلسات و برنامه‌های آن فعالانه شرکت کرده و جهت عضویت در کمیسیون‌های تخصصی، هیئت مدیره کمیسیون‌های منطقه‌ای، گروه‌های کاری و حتی عضویت در شورای مرکزی و گرفتن پست ریاست آن سازمان تلاش و برنامه‌ریزی نماید.

لازم به ذکر است که در سال ۱۹۶۶ و ۱۹۶۷ ریاست آن سازمان با آقای دکتر رفیعی از ایران بود.

۳ - برای شرکت بیشتر در مدیریت آن سازمان با سایر کشورها تعامل داشته باشد.

۴ - ارتباط با آن سازمان را محدود به مجمع عمومی و یا چند جلسه و دوره آموزشی ننماید و به صورت ممتد و در طول سال همه گزارشات آن سازمان به خصوص گزارش‌های فنی کمیسیون‌های تخصصی را ترجمه و برای اظهار نظر در اختیار تمامی پرسنل دامپزشکی کشور قرار دهد و یا در این زمینه جلسات اطلاع‌دهی و مشورتی تشکیل دهد. این عمل نه تنها باعث تقویت بین‌المللی سازمان دامپزشکی خواهد شد بلکه توان فنی کارشناسان را نیز افزایش خواهد داد و در ایجاد انگیزه در آنها نیز موثر واقع خواهد شد.

۵ - سعی نماید در مورد گزارشات تخصصی که در طول سال توسط آن سازمان ارائه می‌شوند در زمان مناسب اظهار نظر نماید.

۶ - در بخش آزمایشگاه با تثبیت نیروها و نامزدی یک نیروی خاص و آموزش نیروها، آن آزمایشگاه‌ها به خصوص آزمایشگاه‌های استانی را به عنوان آزمایشگاه مرجع به سازمان جهانی بهداشت دام معرفی کند.

متن سخنرانی جناب آقای مهندس محمود حجتی وزیر محترم جهاد کشاورزی در مراسم افتتاحیه سازمان جهانی بهداشت دام

بسم الله الرحمن الرحيم

خانم رئیس! آقای مدیرکل! وزرای محترم! مسئولین محترم دامپزشکی! متخصصین برجسته دامپزشکی! خانم ها! آقایان!

مفتخرم که در جلسه افتتاحیه هشتاد و دومین مجمع عمومی سازمان جهانی بهداشت دام، اُ.آی.ایی (OIE) همراه شما هستم. من هم به نوبه خود نودمین سال تولد سازمان جهانی بهداشت دام را به همه شما تبریک می گویم.

با توجه به عصری که در آن زندگی می کنیم و با توجه به موضوعاتی مانند جهانی شدن، تغییر آب و هوایی، افزایش جمعیت جهان، فقر، سوء تغذیه، غذای سالم و امنیت غذایی، برای من به عنوان وزیر جهاد کشاورزی جمهوری اسلامی ایران، "سازمان جهانی بهداشت دام" معنی خاصی دارد. سازمان جهانی بهداشت دام که مأموریت آن کنترل بیماری های دامی و کنترل بیماری های مشترک بین انسان و حیوان و تامین دام سالم و فرآورده های دامی سالم و ارائه استانداردهای بهداشتی برای تجارت دام و فرآورده های دامی در جهان است در توسعه بخش کشاورزی نقش مهمی ایفا می کند. در واقع در بیشتر موارد و در بیشتر کشورها، بخصوص کشورهای در حال توسعه، رونق و افول دامداری و تولید فرآورده های سالم دامی، با شیوع یا عدم شیوع بیماری های دامی بستگی دارد. بنابراین من موفقیت سازمان جهانی بهداشت دام در اجرای مأموریت خود را در توسعه بخش کشاورزی و به خصوص روستایی و تامین غذای سالم در جهان حیاتی می دانم.

خانم رئیس! میهمانان گرامی!

و در این زمینه ذهنی است که ما موفقیت سازمان جهانی بهداشت دام در انجام مأموریت خود را موفقیت همه جهان تلقی می کنیم و لذا کشور جمهوری اسلامی ایران آماده است تا سازمان جهانی بهداشت دام را، در انجام مأموریت های خود، به خصوص در منطقه کمک نماید، منطقه ای که با توجه به موقعیت جغرافیایی و سیاسی آن، به اقدامات فراوانی در زمینه بهداشت دام نیاز است.

لذا من از همه متخصصین برجسته دامپزشکی و از سازمان های بین المللی و سازمان های بین کشوری مانند فائو، بانک جهانی و کمیسیون اروپا که نمایندگان آنها در جلسه حاضرند می خواهم که کشورهای در حال توسعه را در اجرای برنامه های کنترل و ریشه کنی بیماری های دامی و بیماری های مشترک و تولید غذای سالم بیش از پیش کمک نمایند.

کمک به کشورهای در حال توسعه برای کنترل بیماری‌های دامی می‌تواند به روش‌های گوناگون انجام شود که اینجانب چند مورد از آن را ذکر می‌کنم:

۱. انتقال تجارب کشورهای پیشرفته و موفق در رابطه با مبارزه با بیماری‌ها به کشورهای در حال توسعه.

۲. امروزه در بیشتر موارد واکسن‌ها مهمترین ابزار مبارزه با بیماری‌ها است؛ اما متأسفانه در کشورهای در حال توسعه، تکنولوژی پیشرفته برای تولید واکسن‌ها وجود ندارد و انتقال تکنولوژی یا به علت گران بودن آن و یا به دلایل دیگر سیاسی و یا اقتصادی انجام نمی‌شود. لذا ما از آن سازمان درخواست می‌کنیم که در زمینه بهبود وضع موجود تولید واکسن در کشورهای در حال توسعه و انتقال تکنولوژی جدید به آنها نیز قدم برداشته شود.

۳. من از تلاش سازمان جهانی بهداشت دام در رابطه با تدوین قوانین و مقررات مربوط به بهداشت دام و کنترل بیماری‌ها تشکر می‌نمایم و از آن سازمان می‌خواهم که در اجرایی نمودن این مقررات و دستورالعمل‌ها و روش‌های تشخیصی در کشورهای در حال توسعه، بیش از پیش فعالیت نماید.

۴. من ضمن ارج نهادن به پیشنهاد و پشتیبانی "سازمان جهانی بهداشت دام" در ایجاد خواهرخواندگی بین تشکیلات دامپزشکی کشورهای پیشرفته و در حال توسعه و مراکز آموزش دامپزشکی بین آن کشورها، از سازمان جهانی بهداشت دام می‌خواهم که در اجرایی شدن این پیشنهاد تلاش بیشتری بنماید.

برای همه شما آرزوی موفقیت می‌کنم و متشکرم.

ضمیمه ۱

تعدادی از سازمان‌ها و ارگان‌ها که سازمان جهانی بهداشت دام با آنها ارتباط و همکاری دائمی دارد.

سازمان جهانی بهداشت دام با ۶۲ سازمان و ارگان بین‌المللی و بین‌کشوری ارتباط و تماس دائمی دارد که نام گروهی از آنها در زیر آمده است:

- 1 - Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO).
- 2 - World Health Organization (WHO).
- 3 - World Trade Organisation (WTO).
- 4 - World Bank.
- 5 - Organization of African Unity - Interafrican Bureau for Animal Resources (OUA-IBAR) .
- 6 - World Veterinary Association (WVA).
- 7 - International Federation for Animal Health (IFAH).
- 8 - CABInternational.
- 9 - Codex alimentarius.
- 10 - Fédération Équestre Internationale (FEI).
- 11 - International Dairy Federation (IDF).
- 12 - Secretariat of the Pacific Community (SPC).
- 13 - Economic Commission on Cattle, Meat and Fish resources in CEMAC (CEBEVIRHA).
- 14 - Commission of the European Communities (EC).
- 15 - Andean Community.
- 16 - International Association for Biologicals (IABs).
- 17 - International Livestock Research Institute (ILRI).
- 18 - International Meat Secretariat (IMS).
- 19 - Permanent Veterinary Committee of the Southern Cone (PVC).
- 20 - Southeast Asian Fisheries Development Center (SEAFDEC).
- 21 - General Secretariat of the South Asian Association For Regional Cooperation (SAARC).
- 22 - International Federation of Agricultural Producers (IFAP).
- 23 - Arab Organization for Agriculture Development (AOAD)
- 24 - International Egg Commission (IEC)
- 25 - World society for the Protection of Animals (WSPA)
- 26 - International Council for Laboratory Animals (ICLAS)
- 27 - Internatioanl Federation for Animal Health (IFAH)
- 28 - Economic Community of West African States (ECOWAS)
- 29 - SSAFE "Safe Supply of Affordable Food for Everyone Everywhere"

- 30 - International Council for the Exploration of the Sea (ICES)
- 31 - International Air Transport Association (IATA)
- 32 - African Economic and Monetary Union (WAEMOU)
- 33 - International Poultry Council (IPC)
- 34 - International Council for Game and Wildlife Conservation (CIC)
- 35 - Arab Maghreb Union (AMU)
- 36 - International Organization for Standardization (ISO)
- 37 - World Small Animal Veterinary Association (WSAVA)
- 38 - United Nations Office for Disarmament Affairs (UNODA)
- 39 - international Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN)
- 40 - Caribbean Community (CARICOM)
- 41 - Commonwealth Veterinary Association (CVA)

سازمان‌ها و شرکتهایی که در سال ۲۰۱۳ کمک‌های داوطلبانه به سازمان جهانی بهداشت دام نموده‌اند.

ضمیمه ۳

اسامی آزمایشگاه‌هایی که در سال ۲۰۱۴ با تصویب مجمع عمومی در فهرست آزمایشگاه‌های مرجع سازمان برای بیماری‌های حیوانات آبی قرار گرفتند:

- 1 - OIE Reference Laboratory for Infection with infectious salmon anaemia virus,
Laboratorio de Patógenos Acuícola, Pontificia Universidad Católica de
Valparaíso, Chile**
- 2 - OIE Reference Laboratory for Infection with salmonid alphavirus
National Veterinary Institute, Oslo, Norway**
- 3 - OIE Reference Laboratory for White spot disease
National Cheng Kung University, Chinese Taipei**

ضمیمه ۴

اسامی آزمایشگاه‌هایی که در سال ۲۰۱۴ با تصویب مجمع عمومی در فهرست آزمایشگاه‌های مرجع سازمان برای بیماری‌های حیوانات خاکی قرار گرفتند:

1 - OIE Reference Laboratory for Avian Chlamydiosis (*Chlamydia Psittaci*)
Laboratory for immunology and animal Biotechnology, Ghent University, Belgium

2 - OIE Reference Laboratory for Peste des petits ruminants
National Diagnostic Center for Exotic Animal Diseases, China Animal Health and Epidemiology Center, Qingdao, People's Republic of China

3 - OIE Reference Laboratory for Leishmaniosis
Instituto Zooprofilattico Sperimentale della Sicilia (IZSSi), Centro di Referenza Nazionale per le Leshmaniosis (C.Re.L.) Palermo, Italy

4 - OIE Reference Laboratory for Babesiosis
IZSSi, Centro di Referenza Nazionale per Anaplasma, Babesia, Reckettsia e Theileria (C.R. A.Ba.R.T.) Palermo, Italy

5 - OIE Reference Laboratory for Theileriosis
IZSSi, (C.R. A.Ba.R.T.) Palermo, Italy

6 - OIE Reference Laboratory for Rabies
Centro Nacional de Servicios de Diagnostico en Salud Animal Carretera Federal, Tecamac, Mexico City, Mexico